

6. Воскобійникова Г. Л. Валеологічна освіта, культура, виховання: перспективний розвиток / Г. Л. Воскобійникова // Рідна школа. – 2006. – № 6. – С. 26-27.
7. Вайнер Э. Н. Валеология: учебник для вузов / Э. Н. Вайнер. – М.: Флинта: Наука. – 2001. – 416 с.
8. Недодатко Н. Г., Конельська І. М. Професіоналізм учителя – запорука його власного здоров'я / Н. Г. Недодатко, І. М. Конельська // Валеологія: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку: матеріали III міжнародної науково-практичної конференції, квітень, 2006 р. / М-во освіти і науки України, Харківський нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна: У 2-х т.: за ред. проф. М. С. Гончаренко. – Харків, 2006. – Т. 2. – С. 114-118.
9. Кривошеєва Г. Л. Формування культури здоров'я студентів університету: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 „Теорія і методика професійної освіти” / Г. Кривошеєва. – Луганськ, 2001. – 20 с.
10. Горащук В. П. Теоретичні і методологічні засади формування культури здоров'я школярів: дис. .. д-ра пед. наук: 13.00.01 / Горащук В. П. – Х., 2004. – 385 с.
11. Карпова Л. Г. Формування професійної компетентності вчителя загальноосвітньої школи: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 „Теорія і методика професійної освіти” / Л. Г. Карпова. – Харків, 2004. – 20 с.
12. Нестеренко В. В. Підготовка майбутніх педагогів до виховання у дошкільників навичок здорового способу життя: дис. .. канд. пед. наук: 13.00.04 / Нестеренко В. В. – О., 2003. – 229 с.
13. Пищулин В. Г. Модель випускника університета / В. Г. Пищулин // Педагогіка. – 2002. – № 9. – С. 22–27.
14. Воронін Д. Є. Формування здоров'язберігаючої компетентності студентів вищих навчальних закладів засобами фізичного виховання: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.07 „Теорія і методика виховання” / Д. Є. Воронін. – Херсон, 2006. – 20 с.

Необходимость решения проблемы сохранения здоровья подрастающего поколения в современных условиях приобретает государственное значение. В связи с этим особая роль принадлежит системе подготовки будущих педагогов, которая обеспечила бы формирование валеологической компетентности современного молодого человека. Важным в этом направлении является понимание сущности такого понятия как «валеологическая компетентность будущих учителей».

The necessity of the solving of the problem concerning the strengthening of the new generation health nowadays acquires more and more importance. In relation to this a considerable place is given to the professional training of future teachers, who will provide the formation of the valeological competence in youth. The understanding of such a notion as “valeological competence of the future teachers” is worth paying attention to.

УДК-37.032: 378.147.88:372.811.111.1

Братанич О. Г.

ФОРМУВАННЯ ПОТРЕБИ Й ЗДАТНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ ШЛЯХОМ ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ СРС ІЗ ПОГЛИБЛЕНОГО КУРСУ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В НЕМОВНОМУ ВНЗ

Статтю присвячено проблемі формування потреби та здатності студентів до персоналізації шляхом персоналізації СРС з поглибленого курсу іноземних мов у немовному вузі.

Постановка проблеми. Найбільшим недоліком сучасного суспільства є його деперсоналізація, відсутність достатньої кількості яскравих особистостей, лідерів у

політичній, економічній та культурній сфері життя суспільства. Саме тому останнім часом у багатьох країнах світу постає проблема персоналізації освіти, організації особистісно-зорієнтованого навчання, створення умов для персоналізації особистості в мікро та макрогрупах у різних видах навчальної діяльності.

Одним із дієвих засобів персоналізації поглибленого навчання іноземних мов для спеціальних потреб студентів фаху «Міжнародна економіка» у немовному вузі є самостійна робота студентів (СРС), яка останнім часом складає доволі значний відсоток часу в навчальних планах. На жаль, ця робота досить часто виявляється неефективною через нецікавість, деперсоналізованість завдань для СРС, одноманітність форм її організації та контролю, неврахування пізнавальних можливостей, потреб та інтересів кожного студента. Демотивована, примусова навчальна діяльність не сприяє формуванню «Я-компетенції» [1], потреби та здатності студентів до персоналізації в певному виді навчальної діяльності в умовах групового навчання.

Отже, існує протиріччя: між вимогою суспільства щодо персоналізації фахівця з вищою освітою й несформованістю потреби й здатності студентів до персоналізації; між пізнавальними можливостями, особистісними інтересами та потребами майбутніх фахівців щодо змісту, способу виконання та форми організації СРС з іноземних мов та вузівською практикою.

Аналіз основних досліджень та публікацій показав, що предметно проблему формування потреби та здатності студентів до персоналізації шляхом персоналізації завдань для СРС з іноземних мов ніхто з науковців не розглядав, але ряд сучасних досліджень створили умови для розгляду цієї проблеми, а саме: А.В. Петровський, В.А. Петровський розробили психологічну концепцію персоналізації особистості; А. Солоніна та В. Солонін обґрунтували поняття «персоналізація навчання у вищій школі»; В.П. Безпалько присвятив своє фундаментальне дослідження теорії й методології персоналізованої освіти; І.М. Калюшина дослідила самоосвітню діяльність студентів вузу в умовах персоналізованого навчання; В.В. Грачов зосередив свою увагу на теоретичних основах персоналізації освітнього процесу у вищій школі; проблему особистісно-зорієнтованого навчання іноземних мов студентів нелінгвістичних вузів досліджували О.Г. Алуніна, Р.О. Гришкова, та інші.; питання організації самостійної роботи студентів з іноземних мов в економічних вузах розглядали М.І. Смирнова, Н.В. Ягельська та інші.

Формулювання цілей статті. Метою даної статті є дослідження проблеми формування потреби та здатності студентів до персоналізації шляхом персоналізації СРС із поглибленого курсу іноземної мови в немовному вузі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Персоналізація – це багатоаспектне поняття, яке є предметом розгляду психологів, соціологів, педагогів, методистів, маркетологів тощо. Розглянемо психолого-педагогічні аспекти поняття «персоналізація».

Електронний психологічний словник дає таке визначення: «Персоналізація (від лат. *persona* – особистість) – процес, у результаті якого суб'єкт одержує ідеальну представленість у життєдіяльності інших людей, і може виступити в суспільному житті як особистість. Сутність персоналізації полягає в дієвих перетвореннях інтелектуальної й афективно-потребносною сфери особистості іншої людини, які відбуваються в результаті діяльності індивіда» [4].

Поняття персоналізація в цьому значенні уведене В. А. Петровським. Він також обґрунтував поняття «потреба в персоналізації» та «здатність до персоналізації». *Потреба* в персоналізації (потреба бути особистістю) – не завжди усвідомлювана глибинна основа багатьох форм спілкування між людьми (альтруїзму, аффіліації, прагнення до самовизначення й суспільного визнання тощо). Єдиний ефективний шлях задоволення потреби в персоналізації – діяльність, оскільки саме за допомогою своєї діяльності людина продовжує себе в інших людях, транслює іншим свою індивідуальність. *Здатність* до персоналізації являє собою сукупність індивідуально-психологічних особливостей людини, які дозволяють йому здійснювати соціально значимі діяння, що

перетворюють інших людей. Здатність до персоналізації забезпечується багатством індивідуальності суб'єкта, розмаїтістю засобів, за допомогою яких він може в спілкуванні і діяльності здійснювати персоналізуючий вплив [3, с.12].

Подивимося, який зміст вкладають сучасні вчені-педагоги в поняття «персоналізація навчання». Згідно Wikipedia «персоналізоване навчання – це пристосування методики (pedagogy), навчальних планів (curriculum), навчально-методичного забезпечення (learning support) до потреб і прагнень окремих студентів» [5] (авт. переклад). В.В.Грачов зазначає, що «персоналізація освітнього процесу у вищій школі – це цілісний образ-проект її функціонування й будівництва, що складається під знаком переведення того, кого навчають, в особистісну позицію, тобто в позицію суб'єкта навчальної діяльності й пов'язаних із нею провідних сфер життєдіяльності (пізнавальної, інформаційної, науково-інноваційної, соціальної, культурної, управлінської, досугової й т.д.)» [1, с.6]. І.М.Калюшина слушно зауважує, що «...за персоналізованого навчання позиція навчуваного має бути активною, творчою, такою, що переходить і поєднується із самоосвітньою діяльністю» [2, с.7]. Отже, персоналізоване навчання означає високий рівень суб'єктності студента в навчальному процесі, але самої суб'єктності недостатньо для персоналізації особистості студента. Студент може цілу пару активно працювати над творчим завданням, а потім здати його на перевірку й отримати високу оцінку – здійснити діяльність, але персоналізація студента не відбудеться оскільки для персоналізації особистості необхідне спілкування, аудиторія.

Найвищий рівень суб'єктності студента в навчальному процесі забезпечується аудиторною та позааудиторною СРС за умов адекватної їх організації та персоналізації. Персоналізація самостійної роботи означає: вибір викладачем форм організації самостійної роботи, які сприяють формуванню потреби та здатності студентів до персоналізації; персоналізацію змісту завдань для СРС; формування потреби та здатності студентів до персоналізації в процесі виконання персоналізованих завдань; рефлексію, контроль виконання, «оприлюднення» та/або обговорення результатів роботи.

Персоналізація завдань для самостійної роботи студентів означає врахування, визначених шляхом діагностування, пізнавальних можливостей, індивідуально-психологічних особливостей, індивідуального стилю навчання, інтересів та потреб студентів щодо змісту СРС та способів його реалізації; надання студентам права мультиальтернативного вибору змісту, форм, методів виконання СРС та участі в її плануванні. Вона має на меті, перш за все, створення умов для формування потреби й здатності студентів до персоналізації.

Завдання для СРС за формою їхньої реалізації можуть бути одноосібними й колективними. Форма контролю СРС може бути індивідуальною – ВИКЛАДАЧ ← СТУДЕНТ, коли студент має менше шансів для персоналізації, і аудиторною – ВИКЛАДАЧ ← СТУДЕНТ → СТУДЕНТИ, коли студент має можливість для персоналізації в певному виді навчальної діяльності. Успішне виконання самостійної роботи має викликати потребу в персоналізації, а знання, навички та вміння набуті в процесі її виконання – забезпечити здатність до персоналізації. Персоналізація студента має відбуватися як у процесі виконання колективних видів завдань для СРС, так і в процесі «оприлюднення» результатів одноосібно або колективно виконаного завдання. Основні види завдань для СРС з іноземних мов, які найбільше сприяють формуванню потреби й здатності студента до персоналізації, такі:

- проектна діяльність;
- написання есе;
- позааудиторне читання автентичної художньої літератури, періодичних та наукових фахових видань;
- перегляд відеофільмів;
- підготовка презентацій в Power Point тощо.

Розглянемо кожний вид персоналізованої самостійної роботи з іноземних мов детальніше.

Проектна діяльність визначається в педагогічній літературі як діяльність студентів/а, яка самостійно планується та реалізується, її результатом є певний продукт, оформлений тим чи іншим чином.

Персоналізована проектна діяльність організовується викладачем на основі діагностичних даних щодо потреб та інтересів студентів, а також з урахуванням рівня сформованості іншомовних мовленнєвих компетенцій та індивідуальних стилів пізнавальної діяльності. Саме проектна діяльність, яка інтегрує проблемне, дослідницько-пошукове, інтерактивне навчання тощо, дозволяє використати іноземну мову як інструмент вирішення конкретної практичної проблеми, створює умови для достеменно комунікативного навчання в ситуації реального спілкування. Колективну проектну роботу студентів з іноземних мов доцільніше організовувати в аудиторії з метою контролю за мовою спілкування студентів у процесі постановки проблеми, висунення пропозицій щодо форм та способів її вирішення, ролевого розподілу, взаємоконтролю та взаємокорекції роботи щодо її реалізації, висунення кандидатури спікера/ів, який презентуватиме її результати. Проектну діяльність доцільно прив'язувати до програмної усної розмовної теми, і застосовувати наприкінці її вивчення, коли студенти засвоїли необхідний лексико – граматичний матеріал.

Розглянемо персоналізовану проектну діяльність студентів на прикладі усної розмовної теми «Студент та його оточення». Викладач може запропонувати студентам на вибір таку тематику проектів, попередньо визначивши сферу їхніх інтересів та потреб у межах певної теми та попередивши, що результати проектної роботи будуть обговорені на засіданні кафедри й враховані при підготовці відповідних кафедральних проектів та методичних вказівок: проект сучасного переоформлення та переоснащення кабінету іноземних мов; проект оптимізації розкладу занять з усіх навчальних дисциплін; проект застосування інтернет-технологій, сайтів, блогів, чатів, форумів тощо в процесі навчання іноземних мов.

Така тематика завдань вимагає від студентів суб'єктної позиції в навчальному процесі, особистої творчості, опори на особистісний досвід, надає можливість для самореалізації та персоналізації в цьому виді навчальної діяльності.

Проектна діяльність за темами професійного спрямування, ділової та фахової іноземної мови (3-4 курс) вимагає міждисциплінарної інтеграції. Темі проектів можуть бути узгоджені, наприклад, з темами та окремими пунктами курсових робіт із фахових дисциплін, що сприятиме формуванню в студентів потреби (мотивації) роботи над проектом за конкретною тематикою, оптимізуватиме навчальний процес у цілому.

Динаміка форм реалізації потреби та здатності до персоналізації може бути такою: розробка навчальних проектів; написання сценаріїв та проведення розважально-виховних заходів іноземними мовами; розробка прикладних проектів, які потребують міжпредметної інтеграції; участь у розробці проекту на отримання гранту Корпусу Миру США в Україні; колективна розробка проекту організації літнього табору інтенсивного вивчення іноземних мов тощо.

Написання есе є вимогою багатьох міжнародних освітніх програм, однією з основних складових Болонської системи навчання, яка порівняно недавно набула чинності в нашій країні. Написання есе є програмною вимогою поглибленого вивчення іноземної мови (1-2 курс) в економічному вузі.

Wikipedia визначає есе як «літературний жанр прозаїчного твору невеликого обсягу та вільної композиції. Есе виражає індивідуальні враження та думки автора з конкретного приводу чи предмета, і не претендує на вичерпне, або визначальне тлумачення теми» [5].

Як бачимо, в есе яскраво виражена авторська позиція. Індивідуальний авторський стиль – це вимога жанру. Отже, есе надає велику можливість для особистісного самовираження в писемному мовленні, і може слугувати дієвим засобом формування потреби та здатності до персоналізації.

Тематика есе має бути мультиальтернативною, проблемною, цікавою для кожного окремого студента, пов'язаною з усною розмовною темою, що вивчається. Прикладом персоналізованих тем для написання есе, наприклад, при вивченні теми «Студент та його оточення» можуть бути такі теми:

- Describe an ethical dilemma that you have faced in your academic life, how you dealt with the situation, and what the outcome was.
- Describe a failure or setback in your academic life. How did you overcome this setback? What, if anything, would you do differently if confronted with this situation again?
- What do you consider to be your greatest academic achievement and why?
- Of what skill or talent are you especially proud?

Викладач не повинен обмежуватись формальною перевіркою есе, а надати студентам можливість за власним бажанням реалізувати свою потребу в персоналізації шляхом презентування результатів своєї роботи товаришам, організувати дискусію, обговорення теми.

Позааудиторне читання автентичної художньої та спеціальної літератури надає багато можливостей для персоналізації навчання іноземних мов, формування потреби та здатності студента до персоналізації.

На 1-2 курсах переважною формою організації домашнього читання є читання автентичної художньої літератури з елементами професійного спрямування. Студенти можуть читати один твір, і виконувати персоналізовані завдання за текстом, або читати різні твори, і виконувати персоналізовані завдання за текстом.

Перевагою читання одного твору усіма студентами є те, що формою контролю такого позааудиторного читання можуть бути колективні аудиторні форми роботи, у ході якого реалізується стимулююча роль оцінки, «не оцінка навчання, а оцінка для навчання». Розглянемо форми поточного та підсумкового контролю домашнього читання, які надають можливість для персоналізації студента.

Форми поточного контролю: обговорення змісту окремих частин твору з елементами дискусії; драматизація діалогів, полілогів, монологів, художніх описів на вибір студентів те, що вони вважають цікавим, тощо.

Форми підсумкового контролю: обговорення всього твору з елементами дискусії; написання есе (мультиальтернативна тематика) за твором; написання кіносценарію й створення короткометражного фільму за твором; презентація результатів лінгвістичних досліджень за твором тощо.

Позааудиторне читання з ділової та фахової іноземної мови, так звані «тисячі» (від кількості друкованих знаків), має свою специфіку. Переважною формою його організації є читання різних автентичних джерел: друкованих та електронних періодичних видань; читання та прослуховування економічних новин на сайтах BBC тощо. Провідними формами контролю можуть бути: індивідуальний контроль викладача в позааудиторний час, повідомлення та обговорення інформації в аудиторії з попередньою семантизацією незнайомих економічних термінів на дошці чи екрані проектора; інтерактивний тренінг – почерговий обмін інформацією з кожним студентом групи; круглі столи; відеоновини, створені самими студентами тощо.

Дуже важливими, з точки зору формування потреби та здатності до персоналізації, є завдання дослідницького характеру за творами для позааудиторного читання. На 1-2 курсах це можуть бути такі завдання: створити мінісловник лексики професійного спрямування, сленгу, ідеоматичних виразів, лексики, пов'язаної з керуванням автомобілем та правилами дорожнього руху тощо; вивчити теорію, якої немає в програмі, і дослідити випадки вживання інверсії, складних слів, полісемантичність значень дієслова GO, DO... тощо. Студентам 3-5 курсів даються дослідницько-прикладні завдання лексико-граматичного характеру, наприклад: уживання прикметників кольору в діловій англійській мові, аббревіатури, складних слів; розробка тестових завдань типу TOEFL на основі економічної лексики тощо. Результати цих мінідосліджень можуть стати основою

для тез виступів на науковій студентській конференції або написання статті, як способу реалізації потреби в персоналізації в науково-дослідній роботі.

В умовах відсутності, або епізодичності безпосереднього спілкування з носіями мови важко навчитися розмовляти іноземною мовою та адекватно її сприймати, не спостерігаючи процес мовлення в його автентичному звучанні в автентичному середовищі в процесі перегляду автентичних відеофільмів. Зважаючи на постійний брак аудиторного часу з одного боку, і важливість організації якомога більшої кількості відеювання з іншого, доцільно винести частину цієї навчальної роботи на позааудиторний час.

Перегляд автентичних відеофільмів у позааудиторний час (як правило це автентичні художні відеофільми з елементами професійної спрямованості) має відбуватися за графіком під керівництвом зав. лабораторії 1-2 рази на місяць, причому студентам надається право після колективного перегляду фільму здійснювати повторні перегляди фільму або його епізодів з метою виконання мультиальтернативних за метою, змістом та формою завдань на вибір залежно від пізнавальних можливостей, потреб та інтересів студентів. Це можуть, наприклад, бути такі завдання: складання різних мінісловників; складання списку головних героїв та акторів, що виконують ролі, пошук цікавої інформації про акторів в Інтернеті; драматизація професійно спрямованих діалогів, монологів, промов; дублювання окремих епізодів фільму; написання есе про враження від перегляду фільму; підготовка проблемних запитань для організації дискусії тощо. Перегляд фільму має обов'язково завершуватися його обговоренням, презентацією результатів виконання завдань або іншим видом навчальної діяльності в аудиторний час з метою реалізації потреби студентів у персоналізації. Регулярний перегляд відеофільмів та виконання персоналізованих завдань створює умови для реалізації принципу комунікативної спрямованості навчання іноземних мов, сприяє формуванню кроскультурної компетенції студентів, подоланню мовного бар'єра.

Презентація в MS Power Ppoint згідно Wikipedia-це поєднання комп'ютерної анімації, графіки, відео, музики та звукового ряду, що організовані в єдине середовище. Зазвичай презентація має сюжет, сценарій та структуру організовану для зручного сприйняття інформації. Особливою рисою презентації є її інтерактивність [5].

Презентація проекту, ідеї тощо – це також презентація себе, свого вміння логічно мислити, аналізувати, порівнювати, виділяти головне, говорити іноземною мовою виразно, по суті, вміння аргументувати кожну тезу, переконувати, тобто персоналізуватися, що є важливим елементом фахової компетенції випускника вузу. Уже сама форма організації роботи дає широкий простір для особистого вибору, творчості, персоналізації. Адже навіть зовнішнє оформлення презентації може привернути увагу, викликати схвальну оцінку або навіть захоплення аудиторії, і стимулювати презентатора до подальшого вдосконалення та творчості в технічному та естетичному оформленні презентації.

Уміння проведення презентації є невід'ємною складовою фахової компетенції майбутнього фахівця з міжнародної економіки, який повинен уміти провести презентацію проекту, ідеї, компанії, кампанії, продукту, звіту тощо іноземними мовами – тобто персоналізуватися в іншомовному середовищі. Тому навчання мистецтву презентації є нагальною потребою, яку має задовольнити економічний вуз. Підготовка презентації, особливо на старших курсах, вимагає міжпредметної інтеграції знань і сприяє високому рівню персоналізації студента.

Презентація є дуже важливою формою організації самостійної роботи, яка дає можливість для персоналізації не тільки презентатора, але й аудиторії, оскільки вона передбачає інтерактивну взаємодію, дискусію. Існує думка, що успіх презентації визначається кількістю часу, який презентатор витрачає на те, щоб вислухати учасників і дати відповіді на їх запитання. Отже, презентація, як форма навчання іноземних мов, за умови її правильної організації, забезпечує комунікативну спрямованість навчального процесу, активізує пізнавальну діяльність студентів, сприяє формуванню потреби та здатності студентів до персоналізації.

Висновки. Формування потреби й здатності студентів до персоналізації шляхом персоналізації завдань для СРС з іноземних мов є одним з провідних завдань викладача іноземних мов вузу, вирішення якого дозволяє не тільки значно підвищити рівень володіння іноземною мовою для спеціальних цілей, але й розширити спектр особистісного вибору студента в умовах групового навчання, сприяє формуванню «Я-компетенції» та розвитку особистісної неповторності. Проте проведені дослідження має аспектний характер, і не дає вичерпної відповіді на проблему персоналізації навчання іноземних мов у вузі в цілому, що дає підстави для подальшого розгляду таких її складових як: персоналізація викладача іноземних мов як умова персоналізації студента; міжпредметна інтеграція як умова персоналізованого поглибленого навчання іноземної мови в немовному вузі тощо.

Література:

1. Грачев В.В. Теоретические основы персонализации образовательного процесса в высшей школе.. Автореф. дис... д. пед. наук. Специальность 13.00.01 – «Общая педагогика, история педагогики и образования/ Владимир Викторович Грачев. – Москва, 2007 – 36 с.
2. Калошина И.Н. Персонализированное обучение как фактор развития умений самообразовательной деятельности студентов (На материале высшего военно-учебного заведения). Автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.01- «Общая педагогика, история педагогики и образования» / И.Н. Калошина. – Оренбург, 2000. – 23 с.
3. Петровский А.В. Индивид и его потребность быть личностью / А.В. Петровский, В.А. Петровский. // Вопросы философии. – 1982. – № 3 – С.12.
4. Психологічний словник. [Електронний ресурс] – Режим доступу: psychology.net.ru/dictionaries/psy.html?word=649.
5. Wikipedia, the free encyclopedia. Wikimedia Foundation, Inc., a U.S. registered 501(c)(3) tax-deductible nonprofit charity. [Електронний ресурс]. Режим доступу: 1). en.wikipedia.org/wiki/Personalized_learning; 2). <http://ru.wikipedia.org/wiki/Эссе>; 3) <http://ru.wikipedia.org/wiki/Презентация>.

Стаття посвящена проблеме формирования потребности и способности студентов к персонализации путем персонализации СРС по углубленному курсу иностранного языка в неязыковом вузе.

The article deals with the problem of building-up the need for personalization and personalization capability in the nonlanguage higher school students by means of personalizing their self-instruction on the advanced course in foreign language.

УДК 378.147:001.895:371.382

Будас Ю. О.

ОСОБЛИВОСТІ КОНСТРУЮВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

У статті проаналізовано особливості конструювання ділових ігор для підготовки майбутніх учителів до інноваційної педагогічної діяльності. Для ефективного та позитивного впливу ділових ігор на формування інноваційної компетентності майбутніх вчителів слід враховувати їхнє цільове призначення в процесі конструювання.

Постановка проблеми. Підготовка майбутніх учителів до інноваційної педагогічної діяльності залишається важливим питанням, що потребує як теоретичного, так і практичного розв'язання. Низька зацікавленість педагогів сучасними інноваційними ідеями, пасивне ставлення до необхідності їхнього впровадження у власну діяльність, неспроможність продукувати самостійні креативні шляхи подолання існуючих